

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIX. Quomodo vi morbi excaecatus Maximinus legem pro Christianis dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

præter hæc omnia novum quoddam A supplicii genus ipse commentus, membra quibus lucis usuram percipimus, mutilari lege lata præcepit. Statim igitur conferta agmina non virorum modo, verum etiam puerorum ac mulierum, dextris oculis & juncturis pedum, partim ferro, partim cauterio debilitatis, trusa sunt ad metalla, ut diuturno labore ibidem vexarentur. Ob quam causam & hunc quoque non multo post ultra est divina justitia: tunc cum dæmonum (quos quidem ille Deos putabat) fiducia, & innumerabili armatorum multitudine fretus, prælium commisit. Quippe tunc omni spe divini nudatus auxilii, Imperialem cultum minime ipsi convenientem abiecit: deinde vulgarium turbæ immixtus, timidè profusus atque ignavè fugâ salutem sibi quaesivit: & per agros ac vicos sese occultans, sub habitu servili latere se posse existimavit. Verum magnum illum & universâ spectantem Providentiæ oculum subterfugere non valuit. Cum enim salutem suam in tuto jam locatam esse censeret; ardente Dei percussus telo, pronus in terram cecidit: totumque ejus corpus inflicta cælitus plagâ adedò consumptum est, ut pristina forma species omnis aboleretur; solaque ossa arefacta instar simulacri cujusdam superessent.

ἅπασιν ταῖς ξένω ἰνα κολάσῃ αὐτὸς ἐξ ἑαυτῶν, τὰ δὲ φῶτος αἰσθητῆρα λυμὰ αὐτῶν ἐνομοθέτει. ἀπὸ δὲ τὰ πλῆθη ἐκ ἀνδρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, ὄραται ἐξ ἑωὶ ὀφθαλμῶν, ποδῶν τ' ἀγκύλας σὺν καὶ καλῆσιν ἀχρεῖ ἄμυρα, ταλαιπωρεῖται τάλλοισ παρὰ ἰδοῦσ' ὡν ἕνεκα, καὶ τῶν οὐρανῶν μακρῶν ἢ δὲ Θεῶ δικαιοκροσία μετῆται. δαιμόνων ἐλπίσιν, ὡν δὲ ὡς τοῦ θεῶν, ὅτι πλῆθος μνηστῶν ἀναεθμῆτοις Ἰπθαρήσας, πλοῦ μω παρὰ τὰ ἴετο. τῶν καὶ αὐτὰ γὰρ γυμνασίου ἐκ τῶ Θεῶ ἐλπίδος, ἵππεδύεται τὸν ἐπὶ πόντα αὐτὰ βασιλικὸν κόσμον. δευτέρως τε ἀνάνδρως ἵππεδύεται τὸ πλῆθος, δρασμῶ σωτηρίαν Ἰπποσῆ. καὶ περὶ αὐτὰ κρυπταζομένη ἐν τῶ ἀγρῶν καὶ τὰς κόμας ἐν οἰκίαις κρυπταζομένη, διαλαθάνειν ὤετο. ἀλλ' ἐγὼ καὶ τοῦ καὶ τῆς καθόλου ἀσπυρίας διαδεδρακένω ὀφθαλμῶν ὡς γὰρ ἐν ἀσφαλῆι λοιπὸν κείνῳ ἀπὸ τὴν ζωὴν ἤλπισε. βέλει Θεῶ πεπνεωμένω πληγεῖς, πρηνῆς ἕκατο, θελάτω πλῆθος πᾶν δαπανώμενον ὁσῶμα ὡς τὸ πᾶν ἐπὶ αὐτῆ τῆς παλαιᾶς μορφῆς ἀφανιστοῦ ξηρῶν ὁσῶων καὶ κατεσκευετωμένων, δὲ τῶ δῶλων ἀεὶ λειφθέντων αὐτῶ μόνων.

CAPI T LIX.

Quomodo vi morbi excacatus Maximinus, legem pro Christianis dedit.

Porro faviente acrius Dei plagâ, oculi tandem ei exsilierunt, & ex propria sede avulsi, cæcum eum dimiserunt: eadem justissimè perpeffum supplicia, quæ adversus martyres Dei primus excogitarat. Posthæc nihilominus adhuc spirans, ipse quoque à Christianorum Deo veniam poposcit, bellum se divinitati intulisse palam confessus. Nec aliter ac prior ille palinodiam cecinit: legibus & constitutionibus editis, quibus errorem suum in colendis illis quos existimasset Deos, ingenuè professus est, unumque Christianorum Deum expertum se nosse testatus. Hæc cum Licinius non aliorum sermone didicisset, sed factis ipsis percepisset, tamen velut densâ quadam caligine animo ejus offusa, eadem quæ illi agere instituit.

ΚΕΦ Α ΛΑΙΟΝ ΝΘ.

Ὅτι ἐν τῶσὺ τυφλωθεῖς Μαξιμῖνος, ὑπὲρ χριστιανῶν ἐλάφη.

Σφοδρῶτερας ἢ τῆς τῶ Θεῶ πλῆθος σταθεῖσιν, ἀσπυρίας αὐτῶν ὡς ἄμματα, τῆς τε οἰκείας λήξεως ἐκπεσόντα, πρὸ αὐτῶν ἀφίππων. ἂ καὶ τῶ Θεῶ μαρτυρῶν πρῶτῶ ἐφείρε κολασήρια, ταύτ' ἵππεδύεται δικαιοκροσίαν ἡσφῶ καὶ δὲ ἑπ' ἐμπέται δὲ τοῖς τοσῶτοις, ὅψε ποτε καὶ ἐδὲ τῶ χειρῶ ἀνθρωπολογεῖτο Θεῶ, ὅ τὰς οἰκείας ἀσπυρίας θεομαχίας, παλινωδίας τε σωτηρίας ὁμοίως τῶ ἀσπυρίας καὶ αὐτῶ, νόμοις δὲ διατάσασιν ἐγράψως τὴν οἰκείαν ἀσπυρίας Θεῶς πλῆθος ὁμολογῶν. μόνον ἢ τῶν χριστιανῶν αὐτῆ πέρα Θεῶν ἐγνωκένω μαξιμῖνος νῶ. ταύτ' ἐργοῖς μαθῶν ὁ Λικίνιος, ἀλλ' ἀκοῆ παρ' ἐτέρων τυφλωθέντων, τοῖς αὐτῶ ἐπεφύετο. ὅσπῳ τῶ σκοτομῶν τῶν δὲ αὐτῶ ἐγκαλυπτόμενον.